

ken? Hvorfor ikke benytte de tilsagn, der ligger fra flere politiske partier her, fra repræsentanterne den 23. oktober i Nyborg? Hvorfor holde fast i, at det er regeringen, der skal komme med et oplæg, i stedet for at sige: O.k., det kan da godt ske, at der er nogle, der har været hårde ved hinanden og talt om sorte holdninger og røde bundlinjer, eller hvad man nu kan finde på at sige? Hvorfor ikke samle os nu, når vi alle sammen udtrykker noget positivt, og så sige, at det er et nyt udvalg, vi vil have?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jamen regeringen er tilhænger af fuld åbenhed og netop af at inddrage så mange som overhovedet muligt. Det er jo derfor, jeg bl.a. har indført den tradition, at når kirkeministeren fremsætter forslag på det kirkelige område, så kommer de til høring helt ud i menighedsrådene. Det har ikke været tradition før. Nu kommer de ud til høring, bredt ud, helt ud i menighedsrådene, derude, hvor mennesker lever deres liv, derude, hvor de direkte folkevalgte sidder og skal tage sig af den lokale kirkes anliggende. Det synes jeg har været meget vigtigt netop for at være så åben som muligt. Der er intet, jeg hellere vil end at være fuldt ud åben omkring den proces, vi er i.

Jeg har læst referatet fra Nyborgmødet med stor interesse, et meget fyldigt og grundigt referat, og så vidt jeg kunne læse, blev der igen og igen refereret fra Nyborgmødet, at man jo håbede, at regeringen ville komme med noget. Men det kan være, jeg har taget fejl.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg tror, vi taler lidt forbi hinanden. Det, mange af os efterlyser, er en fælles dialog. Det er ikke envejskommunikation, hvor man sender ting til høring, får et skriftligt svar ind, som man så uden en videre dialog kan forholde sig til.

Det er o.k. at have en netside, hvor folk kan skrive ind, men at man to gange har noget envejskommunikation, giver jo ikke en dialog, og det er dialogen, vi går efter. Det er den fælles proces, hvor man sidder omkring det samme bord og snakker fremtid. Det er den fælles proces. Det kirkelige landskabs organisationer beder om et udredningsudvalg, og det er den fælles proces, vi andre politiske partier gerne giver dem opbakning til.

Der behøver ikke nødvendigvis sidde politikere ved det bord, men vi skal lovgive bagefter. Men også i den proces tror jeg at dialogen, den aktive dialog, hvor man ser hinanden i øjnene, er vigtig. Og hvorfor er det, at man ikke vil den aktive dialog, men kun envejskommunikationen?

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jamen jeg mener faktisk, at der er en vældig dialog. En dialog betyder jo samtale mellem i hvert fald to og meget gerne flere parter. Og der er jo en vældig dialog. Der er mange, i hvert fald nogle, der kommenterer de her spørgsmål. Der er også mange, der siger, det er for svært, at det er for vanskelige spørgsmål egentlig at kunne forholde sig til. Men der er en dialog.

Jeg kan kun sige, at jeg i hele min ministertid har været i løbende kontakt både med Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer på mange niveauer, med menighedsrådsmedlemmer ude i distriktsforeningerne, i sognene og deres bestyrelse, deres landsforening, deres årsmøde; jeg har regelmæssigt været i dialog med Provsteforeningen, med Præsteforeningen og haft møder med stifterne, med biskopperne. Alle, der har noget at bidrage med, skal være velkomne til enhver tid til at komme med deres, til at komme ind og snakke med mig, til at invitere mig ud. Jeg vil hellere end gerne ud og møde alle dem, som har noget at bidrage med.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det var jo en åben og glad og optimistisk og imødekommende kirkeminister, vi hørte nu, som altså så et flertal tegne sig i Folketingssalen for den folkekirkeordning, vi har. Det er jo så også baseret på, at ministeren åbenbart er i stand til at forstå, hvad det er, fru Karen Klint siger om den folkekirkeordning, hun ønsker. Og det synes jeg er godt. Det kan være, det er høflighed. Jeg synes, det er godt klaret.

Jeg vil gerne sige, at jeg virkelig beklager, at den gamle konsensus er gået tabt. Den er uigenkaldeligt gået tabt, og jeg synes, det er sørgeligt, og jeg synes, det er tragisk, at folkekirken nu forsvares af et i denne sammenhæng spinkelt borgerligt flertal.

Jeg kan forstå, at ministeren ser lidt anderledes på det. Så vil jeg godt spørge: Er ministeren enig med mig i, at folkekirken ikke er husene, at